ul inge

R. ng. conn, rao diversa e qa anima illa e una in oi-
bus partibus corporis, ut in illis n multiplicetur, ad id
no requiri multiplicao: at na huma ita e una in oi-
bus inferioribus, ut multiplicetur in illis, et q ut e in uno
e diversa a se ipsa q ut e in alio. Et an solvito-
em similibus exemplis applicabis.

15 Ob 2o: Si darentur na utles, cent si-
mul una, et multiplices, corruptibiles, et incorrupti-
biles, dependentes a deo, et independentes, damnata,
et beata; Sd haec oia involvunt contradicionem: go etc. R.
nais utles, oia illa fere in diverso sensu, et diversimo
consideratas, qd n implicat; nam q ratum st una, a p.
r. multiplices; st et corruptibiles, et dependentes
a deo mediate i. rate singulium. incorruptibiles, et
independentes imme, et in se; qa 9 ois corruptio et
dependentia hia exercetur a p. r., sd afficit sin-
gula imme, et primario; illa no me, et 2rio.
Tandem na huma rate divi pri e beata, rate
Juda e damnata: 9 us hae n spectant illi me rate
sui, et genus e una forti. Sd q accidens genus
e multiplicia in inferioribus, qa rate distinguuntur,
nulla datr contraditio.

16 Dices talis na univ n eet ens rale, qa
n existeret a p. r.; et inde n eet ens raois, qa
identificatr 9 ente rali, nempe 9 inferioribus: go talis na
univ e qd chimericum. R. illam nam ee ens rale, si
abstrahatur ab entibus ralibus: nam lt q illis n posit exis-
tere a p. r., in abstre, et secunda ulliae in suis in-
ferioribus existit a p. r. Si vero ulle abstrahatur ab
inferioribus, qa sint entia raois, et erit ens raois.

17 Ob 9o: auditur his vocibus, Civitas, Domus,
exercitus etc. n percipimus aliquam nam coem: go nec
audita hac voce hu etc. R. dist ans, n percipi-
mus

aliq̃m nãm cõem ꝓpriam, et univocam, tran-
scẽdat. sat impropriam, et analogam, ng̃ ans.
Sicut g°, audita hac vce domus, suscipimus domum
in cõi, sed non nullam in parti suscipimus. ita
audita hac vce ens, suscipimus ens in cõi, sed non
nullam suscipimus in parti. domus, et alia ꝓpri-
tas ꝓ accidens n̄ hent conditiones multo requisitas
ad univocationem, qa n̄ hent unam essẽiam, sed mul-
tiplicem, proindeq̃ n̄ hent ꝓprie nãm cõm.
Ens, et alia entia quæ hent ꝓprie nãm cõem,
et habeant conditiones requisitas ad univoca-
tem. ideoq̃ audita hac vce ens, ꝓprie nãm
cõem suscipimus.

28 Inst. nã vtlq̃ n̄ st nariã ad sal-
vandas scĩas, qu absq̃ necessitate admittuntur.
Pr ans qa ens n̄ ē vce, dsit analogum, et
ꝓpositum ꝓ accidens; et n̄ metha, qa ē vã scĩa
agit de ente: q° ꝯ. [illegible] dist ans, nã vtlq̃ n̄ st
nariã, ꝓ ꝓpriã, et impropriã, ng ans. n̄ st nariã
nã vtes ꝓpriã, transeat ans; erunt ꝓpriæ,
si sint univocæ; impropriæ, si sint analogæ.

29 Ob 10 istus n̄ pot distinguere inter
ea, quæ a p r. st idm. Lq° et n̄ poterit facere
qd sint oĩo eadm, ea, quæ a p r st partr dis-
tincta. Sed nã pri, et nã pauli st a p r partr
distincta: q° ꝯ. [illegible] dist ans, istus n̄ pot dis-
tinguere inter quæ st idm a p r, i. n̄ pot fa-
cere qd distinguantur a p r, cdo ans. n̄ pot
facere qd distinguantur, et separentur p ultim, ng
ans: istus ēn ꝓpolet scindendi, et dividen-
di subtilitate, distingui ops meths, nimi-
rum ens à vati, et attributa dina, et mi-
sericordiam à iustitia, qa à p r st oĩo idm

ill in ge

Unde dixit et primum sequens, n. possunt facere qd ea qa a p i st realr distincta, specialiter rali, 2do, qd sint idem intensionali, separatis intensionalr divisis, nq conjugi.

20 Prob: itaq A possunt facere, qu divisa distinguuntur inter se, sed qd sint idem realiter: q velut n. poterit facere qd ea, qa e divisa in pro, et paulo p suas divisa, fiat una, eadem p illum; A dato ante, et qa postea, nq commu- nio divisa e, qa divisa sint p se ipsas fratr, et existant divisa, et nihil habeant, nq possunt convenire, nullum habent fundamentum ad hoc ut unicunque conveniant, et fiant qd unicumque p illum: at vo na humana creata, q n sit p se ipsam fratr, perfecti divisa, sed sit pau- dens radice divisarum, et aliunde eius inferi- ora habeant functum abstrahendi aliqd univocum, unq conveniant, inde e qd p ... p illum divis maneat una, eadem q. indivisa.

21 Usq nulla res habet functum, ut suscipiat aliud atq e in se: sed na humana a p r e multiplex: g.o n pot habere functum, ut suscipiat ut una et indivisa. Prob maior; nulla res habet fun- ctum, ut suscipiat a p r aliter atq e a p r, sed ut suscipiat p illum aliter atq e a p r, nq maior: sic deus habet functum, ut suscipiat p illum aliter atq e a p r: nam a p r e una entitas sim- plicissima, et p illum suscipimus illius attributa ut distincta.

Artus 3us

De dicitur Platonis figmentu

22 Plato teste Arist. eius discipulo in metha. textu 25, et existimavit qdm dari res coi ... spe- cificas

Deï quidam ideas, et existere à parte rei à singula-
ribus separatas, ingenerabiles, incorruptibiles, et
omnium rerum singularium productivas; quarum participatione
res omnes singulares habent esse, et tunc desinunt ex-
istere, et corrumpuntur, quando ab earum idearum
participatione desistunt. Ratio huius figmenti, quia
[illegible] quia videmus aliquos esse, quorum causas ignoramus,
v.g. ranam, ignem etc. et dari debet rana communis, et ig-
nis communis, quae producant has omnes singulares. 2° quia hom-
mo bene intelligitur quod non sua habeant figuram (?) sed
incorruptibile, et naturam, nam singularia corru-
ptibilia sunt, et ingenita.

23 Facile tamen detegitur falsitas huius platonici
figmentum, 1° quia si talis natura communis existeret se-
parata à quolibet suis inferioribus, esset produ-
cta à deo, vel non. si primum, esset communis, et non esset
communis: esset communis ut supponitur. non esset communis, quia produceretur
à deo immediate per actionem singularem, et determinatam: sed
actio singularis terminatur immediate ad rem singularem: ergo
esset communis, et non esset communis, quod implicat. Si non esset producta
a deo, haberet existentiam independenter à deo,
ac proinde non esset deus rerum omnium existentium causa ef-
ficiens, quod implicat.

24 Requiritur 2°, quia tales naturae communes essent, et
non essent de essentia inferiorum; essent quia de illis af-
firmarentur, non essent quia existerent ab illis sepa-
ratae, et nihil essentiale existit separatum ab
eo cuius essentiam constituit. 3° quia quando talis
natura traheretur ad sua inferiora, vel esset divisa,
vel indivisa: si primum, iam non esset una ut sup-
ponitur; si 2m Petrus et Paulus, v.g. essent idem inter
se, ergo essent idem in communi tertio, et a priori.

25 Adiuncta Platonis ad 1m dari causas

ut inge

n. solum universa, sed et. acquiescas, i. diversis rationis, quae ita esse, tribui possunt, nimirum deo, et sibi. Sed sint n. ee. necessarium ad dicendum, quod habeant potentiam [illegible] a. [illegible], satis e. quod sine [illegible] [illegible] sunt illis, et possunt dari a. [illegible]: et hoc illud [illegible] fundat nam [illegible], n. e. adee. sive, sed ad melius, dum clarius demonstrans proprietate [illegible] generum, et specierum, quandoque prius cognoscitur [illegible].

Ad illud quod adit singula ee corruptibilia, et ingenita, respondeo n. ee. necessarium, quod sive sint [illegible] rebus [illegible] incorruptibilibus, sed tantum mente, et quod ad cognitionem [illegible] essentiarum, et necessariarum: quare singula perire possunt quando ee. suum, n. vero quod ad ee. mentium; et sic et. [illegible] ab illis abstracta; semper enim verum erit dicere, hominem ee. ad rationale, ee. discursivum, [illegible] [illegible].

26 Alii benignius explicant Platonis sententiam, asseruntque Platonem sic intendisse dari ideas practicas naturarum omnium distinctarum a principiis rerum; quae sit in mente divina: et [illegible] huius modum explicandi idem e. dicere [illegible] e. [illegible], atque [illegible] e. [illegible] repraesentatus, ac dirimibus [illegible] ab idea. Sed adhuc sic explicata Platonis sententia falsa e.: 1.º quia quando [illegible] dixit [illegible] e. [illegible] n. intendit dicere, ee. e. hominem repraesentatum in idea divina: immo multi ignorantes an [illegible] repraesentari in idea divina: g.º [illegible] intendit [illegible] ee. [illegible], quam ipse mente [illegible]. 2.º quia in deo n. dantur ideae rerum [illegible]: g.º [illegible].

Dico n. dari in deo ideas [illegible] rerum.

27 Ratio [illegible] n. dentur in deo ideae rerum [illegible] e., quia

ē qa idea in eo distinguntur à cæteris cognitio-
nis, qd sint practicæ rerum producibilium;
sd nã illæ ñ st producibiles: qo nequit repræsen-
ri ut tales; neqz nã dîna ē ab illis impañtabi-
lis nisi vir st, aut ēē possint singlis, ē producibiles.
qo implicat dari in deo ideam rei illius.
Ita S. Th. in logã tractatu 3o disp 1a sectione
2a no 13, et alii.
28 Ob. 1o a divo thoma: in deo dari cognitio-
nē coĩs: qœ ēt idea, quæ cæ ñ distinguatur à co-
gnitione. R. dari qdm in deo cognitionem speculati-
vam nã coĩs b. ñ vo cognitionem practicam. et
solam hanc nã coĩ ñ distingui ab idea.
Inst. ñ requiri qd obiectum cognitionis practicæ
sit singlē, et producibile; qo bē potest dari in-
deo cognitio practica rerum uniũm. Pr. antecedens
in potentiis dantur iudicia practica de re coĩ, ē, bē ē
hoc — vitium ē fugiendum, — virtus ē amanda
R. neg. ant.; ad probationem dicendum illa iudicia
ñ ēē practicum vitii coĩs, sd eius fugæ, quæ
ē singlis: et sm iudicium ēt ñ ēē practicum
virtutis coĩs; sd eius amoris, qui ē singlis: bē
ēn vitium, aut virtus q ut sic sit obiectum coĩ,
potest nihil ominus illud dictari aut fugiē sin-
glis, et virtutem esse obiectum amoris singlis.
29 Urg. illud iudicium — virtus ē aman-
da — ñ dictat amandam ēē virtutem hic, ē il-
lo amore: qo dictat amorem in coĩ. R. ñ
dictare virtutem ēē amandam hic, ē illo amore de-
terminate; dictaret tñ amandam ēē virtutem hic,
ē illo amore indeterminate qdm, sd singli, et ñ
in coĩ; qa virtus ñ ē amanda amore coĩ, sd sin-
gli, determinabili à voluntate qd sapien, et à deo.

qui inter individuum [ind. ing.]

Utrum naturam universalem non esse idolum mentis.

30 P. Fuit in metha. disputatione 5a sectione 1a referendam opinionem afferentem naturam universalem, quae hominis communis nihil aliud esse, quam idolum fictitium mente nostra, in quo fingimus extrinseca similia illis, quae intrinsece sunt in Petro, Paulo, et reliquis hominibus singularibus. Quod idolum adscripsit haec sententia habens non esse in Petro, et in Paulo, non intrinsece, sed extrinsece, nempe per similitudinem, ad eum modum quo imago Caesaris est in Caesare. Unde haec propositio Petrus est homo idem valet, atque Petrus habet naturam similem idolo hominis mente ficto.

31 Hanc sententiam ut falsam reiicit P. [illegible] citato. P. [illegible] disputatione 6a sectione 1a et [illegible] supra citatus n. 10. Primo quia in hac praedicatione Petrus est homo, non afirmatur de Petro imago hominis, sed natura essentialis hominis, aliter praedicatio esset falsa sicut haec, Caesar est sua immago. Nam sicut Caesar non est immago Caesaris, sed ipse Caesar, ita Petrus non est immago hominis, sed ipse homo. Secundo tale idolum est extrinsecum Petro et Paulo, quia non quod afficiat illis essentialiter, sed nihil rei extrinsecum sit illis essentiale. 3o quia illud idolum est simile naturae communi, aut naturae Petri et Pauli. Si 1m quia natura communis potius erit illis: si 2m ipsa natura Petri et Pauli potius erunt illis, quae sint similes naturis reliquorum hominum; hoc autem non est contra.

32 Dices natura Petri habet divisionem individuantem, quia non convenit aliis hominibus; ideoque non repraesentat per similitudinem. Contra est quia quoad perfectionem, seu natura singularis Petri est similis

346

aliis nisi horum singulorum. Et inde et divisi indi-
viduantes in substantia ordine sed similes inter
se ignatione differentias, sed in hac sententia ni-
hil aliud requiritur quam similitudo: quod etc.
Neque dicas nam pri in se esse singulem, quin
deberi et quod esse alterem. Contra est enim quia
et quod idolum est singlei, et est enim contrarii singulo-
rum singulare, et ideo in hac opinione est ...
quod per conceptum similitudine repraesentat, et hoc
pluribus per similitudinem est praedicative. Sed
hoc reperitur in natura pri singulare secundum ullam ra-
tione, sed est una in se, et similis multis.
quod etc.

33 Dices ad hoc 2° te non asserere idolum
esse pro ... sed illa conceptum, quae idolum exprimit
per similitudinem: sicut quando dicitur Angelum
esse iuvenem alatum, non dicitur esse in se talem,
sed exprimit hac repraesentari per iuvenem
alatum. Contra est primo quia si conceptum sit si-
militudo tamen non sit conceptum, quod datur in inferio-
ribus, quibus similis sit sibi similis, sed alteri praedi-
catio est falsa, nam est pro non possunt praedicari
extrahitur conceptum ipsa alteri, quod in se habet.
Contra 2° quia hoc modo etiam esse asseverare ...
immago ficta ipsius pri, quod immago est sit
repraesentativa, et expressiva ipsius pri. Ad ex-
emplum de iuvene alato ... possumus urgere
hanc opinionem: nam si ego dicam Angelus est
iuvenis alatus, praedicatio est falsa: ergo similiter
si dicam prius est idolum mente conceptum,
praedicatio erit falsa.

Articulus 4us

Proponitur et explicatur assertio

Vnitas. ali q.

Supposito iam quid denotet nomen unitas, et reiectis supra dictis figmentis, unitas in essendo distinctionis quid aptitudine esse in pluribus: Unitas in praedicando distinctionis ipsa quidem aptitudine praedicari de pluribus; quoniam unitas in praedicando ad logicam spectat, illius definitionem sic explico.

34 Per particulam igitur id positam in definitione significatur unitas debere esse unum nomine, et essentia: unde reiiciuntur a ratione unitatis, domus, respublica, aceruus lapidum, et quaecumque alia, quae non habent unam essentiam: reiicitur et alia ratione, quia licet sit idem atque hoc, habeat unam essentiam, non significatur uno tamen nomine. Ratio huius conditionis est quia Unitas de qua agit Porphyrius est in ordine ad praedicamenta, in quibus non collocantur, nisi entia unius nominis, et unius essentiae.

35 Per particulam aptitudine ut praedicetur significatur unitas debere habere capacitatem, ut praedicetur de inferioribus, et aptitudine praedicetur de illis. Per particulam esse in pluribus significatur quod unitas debet habere plura inferiora, in quibus multiplicetur: quoniam non datur unitas rerum singularium, quae in illis non multiplicatur, licet omnibus conueniat. Secundo significatur unitas debere participari ab omnibus suis inferioribus eadem omnino ratione. Unde definitionis huius conditionis colligitur non esse unitas rerum analogarum, superioris inferioris et rerum signi quia non participantur ab utroque eadem omnino ratione: sicut ab albo participatur essentiae, a signo accidentaliter: similiter hoc non est unitas respectu uerbi diuini: nam ab illo participatur essentia a uerbo diuino contingenter.

36 Quibus debeat esse praedicatio Unitas.

F16

Ca ultius dubio enim quaeritur 2° quaenam debeat esse ultima praedicatio. In primis praedicatio idem atque est a[...] affirmatio: quae affirmatio dividitur in ... Illud de quo affirmatur dicitur subiectum. Praedicatio ... est naturalis, et non naturalis: naturalis est quae convenit rei naturae: non naturalis est, quae rei naturae non convenit. Praedicatio naturalis dividitur in identicam, et formalem, sive directam. Praedicatio identica est illa, in qua idem affirmatur de se ipso, ut prius est prius: praedicatio formalis, seu directa est illa, in qua id, quod est forma, seu quasi forma praedicatur de eo, quod est materia, seu quasi materia, ut - paries est homo, paries est albus. Unde patet praedicationem directam, seu formalem requirere aliquam distinctionem inter praedicatum, et subiectum.

37 Praedicatio non naturalis etiam subdividitur in contra naturam, seu indirectam, in qua illud, quod est materia, seu quasi materia praedicatur de eo, quod est forma, seu quasi forma, ut - album est homo -, et in praeternaturalem, in qua tam praedicatum quam subiectum sit forma alicuius tertii, ut album est dulce - albedo enim, et dulcedo sit forma lactis v.g.; neque enim dulcedo est forma albedinis, nec albedo dulcedinis. Notabis in hic quod haec praedicatio sub quadam ... est praeter naturam, in re enim est naturalis, et directa, quia facit hunc sensum - subiectum habens albedinem est subiectum habens dulcedinem. Alii possunt

38 Respondeo ad quaestionem, praedicationem ultimam debere esse naturalem, directam, ... affirmativam. Probatur quod debeat esse naturalis, et directa, quia ultimum est quaedam unum ... rei superiorum inferiorum: ... est ... forma rei suarum partium. Deinde ultimum est perfectio inferiorum ... seu quasi forma subiecti. Probatur quod debeat esse ... et affirmativa, quia ultimum habet identitatem cum suis inferioribus: ... quod habet identitatem cum aliis, ... de illo affirmatur: ergo etc.

Dices

39 Dices in[illegible] propositione methaphysica petreitas est species, et hoc magis [illegible] habet [illegible] - prius est hoc - est indirecta. [illegible] Concedo, quia [illegible] in propositione hoc habet rationem materiae [illegible] petreitatis, in [illegible] habet rationem formae [illegible] quod [illegible], et prius, quod est subiectum, habet rationem materiae; sicut in propositione [illegible] habet rationem subiecti, et [illegible] materiae [illegible]; et in [illegible] habet rationem formae [illegible] accomodato nomine [illegible] directe, ut [illegible] in [illegible] - prius est materi- alis -

[illegible] in [illegible] primo [illegible]

40 Quaeritur 2° contra [illegible] quidem super quod 1° cadat. Et cui competat talis [illegible]. Ad maiorem intel- ligentiam advertere, sex reperiri in quolibet [illegible]. [illegible] est [illegible], quae denominatur [illegible], ut [illegible]: 2m unius [illegible], quod [illegible] redditur [illegible] unius [illegible]: 3m [illegible] ab inferioribus: 4m [illegible] quod redditur [illegible] [illegible], et indivisa. 5m aptitudo, quae [illegible] redditur [illegible] capax, ut [illegible] de suis inferioribus: 6m relatio, quod [illegible] [illegible] requirit sua infe- riora. [illegible] 1°, et 2° [illegible] sumptum dicitur [illegible] materiale, seu [illegible] substrata: 3° [illegible] dicitur [illegible] effe- ctive: 4° 5°, et 6° [illegible] dicitur [illegible] forma, [illegible] [illegible], aptitudo, et relatio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et aptitudine dicitur [illegible] absolutum; et relatione dicitur relativum. [illegible] positis

41 Dico 1°: in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quae denominatur [illegible], ut [illegible], quod [illegible] est [illegible] natura sumpta [illegible], et [illegible] est apta [illegible] de pluri- bus, aliter [illegible] id est [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] partibus. Con-

frati

de ul.

Confirmatur qa nõ qd denominandi utiles, aliã st subiectũ, aliud adiacentia. Sed in abstractiõe nulla fit mentio subiecti, aut accidentis: g° etc. Dico 2° in abstractiõe unitas nõ retinet sola fõr constituens nam unitatem. Pr facile, qa frã constituens nam unitatem, quaecunque illa sit, nõ est apta eẽ in pluribq, sit frã singularis: g° etc.

Dico 3° in abstractiõe unitas respicit

42 statum ex nã, et frã, illam unitatem constituentem. Pr qa nã ... est apta eẽ in pluribq, et praedicari de pluribq: g° ... ei spectat abstractio. Explicatur, qa album est directum stans ex subiecto qui pariete, et frã nempe albedine: g° et unitate erit directum stans nã, et frã nem unitate.

Articulus [illegible]

43 In q consistat unitas formalis.

Prima resolutio: unitas etiam formalis nõ consistit in nã substantia, vel frã. Pr qa frã nõ est una per se ipsum, sed est alba per fram superadditam: sicut subiectum nõ est album per se ipsum, sed per albedinem superadditam; nec per se ipsum frigidum, sed per frigus superadditum. Confirmatur qa alias in his inveniretur frã, in qua erit ..., qd nõ est dicendum.

44 Secunda resolutio: unitas nõ consistit in unitate formali. Pr qa frã constitutiva, et distinctiva alicuius rei nõ reperitur in alio, sed nõ sit ipsa res; ut consistit in rati, qd nõ reperitur in hoc, cuius est frã constitutiva, et distinctiva; sed unitas formalis nõ sit reperitur in unit, sed et in singulisq: g° nõ est illius frã constitutiva, et distinctiva. Confirmatur qa unitas formalis nõ sufficit ad unitatem, ut postea dicemus: g° etc.

45 Tertia resolutio: unitas etiam nõ consistit formaliter in conceptu abstrahente. Pr qa conceptus abstrahens

het se ex parte pot. quia [illegible] redit nam effective
fatr extrinsece [illegible]: atq. [illegible] intuentur ut-
le det se here ex parte [illegible] in trini-
se affirmare [illegible] [illegible]
[illegible] e veluti effective educens in [illegible] ulti-
tatis, [illegible] adimi [illegible] in subie.
atq. [illegible] non fuit subiectum fatr al-
bum, [illegible] e [illegible], ut subiectum fiat fatr al-
bum [illegible] et [illegible] fuit
non fatr [illegible] ut [illegible] fiat
[illegible] veluti effective educit [illegible]
[illegible] tota [illegible]
relative.

In [illegible] adaequate [illegible]
in [illegible] et aptitude.

[illegible] e sententia [illegible] in [illegible] 6.a [illegible]
[illegible] 2.a [illegible]
[illegible]
[illegible] mentio [illegible]
dev [illegible] fatr in [illegible] tam ad [illegible]
[illegible] ad [illegible]
[illegible] aptitud. [illegible]
in [illegible] in [illegible]
[illegible], et aptitude, in [illegible] in adaeq. [illegible]
fatr [illegible]
[illegible], et aptitud. atq. [illegible] non poit it-
[illegible] in [illegible]
[illegible] non poit [illegible]
[illegible]

[illegible] ad [illegible]
distinguit [illegible] distinguit a
[illegible] tam [illegible] aptitude [illegible]
utraq. [illegible] parte

n[on] [con]stituunt fr[ater]n[itatem], nec d[icitu]r se a[c]tum p[re]dicari
de pluribus, de pluribus in recto, quod h[ab]et ultra [illegible]
actum, et accidens. quod ultra distinguitur a
paribus, et [illegible] [illegible] quod utrumque est [illegible] et
accidens.

Dices: una, et accidens [illegible] singulos:
quod n[on] possunt suscipere ulla fr[ater]n[itat]e. Ad 2 [illegible] sin-
gulos ex[er]citio; [illegible] ultra signate
[illegible] [illegible] [illegible] de pluribus [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de pluribus [illegible]
[illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible]
subordinatam ultra exercitio [illegible] quod exerci-
te ipse sint ultra quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] exercitio, et [illegible] [illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] in se [illegible], et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] exercitio,
et [illegible] [illegible] [illegible] est: quod [illegible] est.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sin-
gulare quod neque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] singulare;
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] entitatem singularem
mediate, [illegible] mediante [illegible] inferioribus, [illegible] [illegible] [illegible], et
immediate: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rem [illegible] immediate, ut
[illegible]. [illegible] [illegible] abstrahente n[atur]am [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] 1º [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ultra [illegible] [illegible]
[illegible] singularitas: [illegible] [illegible] quod [illegible] manet se sin-
gularia e [illegible]: [illegible] singularia [illegible] [illegible] [illegible]
quod [illegible] [illegible] [illegible] ultra. Ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in adaequate [illegible] [illegible]
singularitas, [illegible] [illegible]; adaequate, neque [illegible] [illegible]

in 9.
esi in adaeq̃te ẽfam, qa tollit singlatem, & reddit nam ẽem in eludam; & ẽ in adaeq̃te ẽfam, qa reddit nam aptum pdicari ẽtune pl.

Ro 2o nã inconsummata uite ẽ̃us ẽ̃incendo ab aptude ultgiu ultij, g.o in ẽta uite ẽ̃ioy [illegible] uitit ultatq. Pr anj, qa nã ẽ ẽta uite recipit in 3o statu: n esi recipit in 1o, aut 2o: g.o iam recipit ultij. Apg anj argumenti: ad probãem pg ẽum, qa et nã ẽ relao ẽincerndo ad alliri ẽiõ, recipit in 3o statu; & tn relao n̄ ẽstituit nam fratri ultem. Rao huius ẽ, qa tercius status n̄ denomiat ab eo q̃ nã sit ultij, sd ab eo q̃ sit se drijs ẽ ẽijs ẽ ithum: unde ubi primum ẽidenti recipit in 3o statu, n̄ tn fratri ultij, & adaeq̃te, q̃ tracu adhuc n̄ recipit ẽaptudo, qa ẽ ẽo. ẽstituenda in adaeq̃te nam ultem.

Ob. 3o: ultas ẽriõs mere negativa sideratur in n̄a, o primo signo rõi antecedent ad aptudim: g.o ẽ prior aptude & inde reciprocat ẽ ẽta: g.o q.o esi ẽ ẽfecte ẽrium, fratri ẽ ulte: & q.o q.o ẽ fratri ulte ẽ recte ẽrium. R admisso q̃ ea ultij negativa antecedat aptudem, dico talem ultem n̄ reciprocari ẽ ulti adaeq̃te, siqdem adhuc n̄ dat q. eo priori adaeq̃ta ultitas: ẽ q̃ eo priori adhuc n̄ dari ẽaptudo, ẽ ẽ ẽaptaliter ad existendum in pluribus.

Ẽs: etiã unitas q̃ quae ẽistit in eo, q.o ẽ priũs: sd illas ultij negativa ẽ prior aptude: g.o ẽt.

R ng ante anj, qa in signo rij adrem ẽ prior rõa ad ẽram, & n̄ in unitq ad aeq̃te ẽistit etiã signi ẽ inde at recipit ẽrius ratii, utpote nã metha, cui rabile advenit tam ẽ ẽo; & n̄ in unitas ẽistit etiã ẽois. Adverte hu n̄ diu ẽte, q̃ ultij ẽrios

ut

sit prior in ordine, qa ille iam sumitur cum suis subiectis
talis continentibus: dicitur quod [illegible] prior in natura
subordinata, quantum ad [illegible] illi primo convenire,
quam aptitudo.

Ob. quod tu ante aptitudinem natura sua
non sit [illegible], aut [illegible] abilis; i. unitas ad extendendum,
et [illegible] candidum, non erit unitas, quod ut ulli abstrahit
ab [illegible], et [illegible]: quod esset. ut
sit [illegible] adequate [illegible] unitas [illegible], quia pro illa
gi adequate, quod et [illegible] aptitudinem ad [illegible]. [illegible]
tu natura se aptitudine non sit comunicabilis multis, non ut
sic est unitas multis. Rx. quod illi quod est, quod sit
et comunicabile, non sit idem esse unitas, et esse comunicabile.

Exemplo res patebit: si ex princeps extrahat pecuniam
a subditis, illamque ad unum privatum deponet, certe illa pecunia non dicitur unitas subditis, licet ab
illis extracta sit, ex quo non sit illis comunicabilis. Item
Princeps de suo aerario constituat pecuniam ad usum
subditorum, illa pecunia erit unitas subditis, licet
non fuerit ab illis extracta. quod non est idem esse
[illegible] extractum a pluribus, atque esse unitas pluribus.
Cum non sit idem esse unitas, atque esse comunicabile pluribus: Unde se natura se aptitudine non est comunicabilis, et
non est unitas, ac consequenter neque unitas adequate.

Quaeritur an aptitudo sit ratio prima [illegible]

Multi [illegible] adequate in sola aptitudine defendunt
[illegible] 3o metha [illegible] tractatu 3o de unitate
[illegible] [illegible] 1a nob. [illegible], et [illegible] recentiores, [illegible]
et aptitudinem; [illegible]. Ob 1o parte non [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] solam aptitudinem, ut subordinat illi.

in qe

q° et utile n̄ distribuit fratr p utem p̄prij, e apu-
dem, ad q̄ p̄batum ag̃tudem. P̄r ans. q̄a in parti-
bq̄ n̄ dat utej p̄prij, nam si nā [illegible] a partibq̄
manet o[mn]e utile. P̄r cons̄, q̄a utile, et parte, [illegible] oppo-
sita: sed oppositorum eadm ē rō. q° si parte n̄ distri-
buit in ad[illegible] p utem p̄prij, neq̄ et utile. Et [illegible]
ante, nq̄ [illegible]: ad p̄bavem dist ans. oppositorum ea-
dm ē rō, i eadm ē [illegible], nq̄ eadm ē rō, i [illegible],
q̄a d[illegible] tracta, tractat et d[illegible] alio, sōd ans.

Neq̄ cum sit argum ex partibq̄ q̄ad [illegible]
tinudem utilq̄ fratr. sicut nec cum argum. parte utij n̄
reqrit utem e[illegible]: q° neq̄ utile: nam q̄a admum [illegible]
te partium [illegible] n̄ p̄t dari [illegible] ute e[illegible]
te p̄t dari aliqd parte se tali ute e[illegible], ut p̄t
[illegible] dicemus agendo d partibq̄, et [illegible] n̄ p̄terit da-
ri utile [illegible] ute p̄prij, te [illegible] parte se talute:
n̄ ei [illegible] arguit ab ute partis, ad utem utilq̄.

Ob 2° [illegible] reqrit ad utile, unioq̄
partq̄, atq̄ utem p̄prij. et in utē fratq̄ n̄ ē p̄sti-
tuens utile et in ad[illegible]: q° neq̄ utem p̄prij. R
dato maiorineg̃ cons̄, q̄a p̄ā [illegible] utile [illegible]
dat eē illiq̄ p̄priā, et n̄ reperiat in partibq̄:
utej illo fratq̄ reperiq̄ in partibq̄: utej aūt p̄prio
[illegible] n̄ repirit nisi in utile: neq̄ utile p̄t [illegible] se il-
lo; p̄inde[illegible] ē illiq̄ p̄ā [illegible] in ad[illegible].

Ob 3° [illegible], [illegible] sublata [illegible]
utilit [illegible] utile: q° utileq̄ [illegible] fratr in [illegible]
[illegible]: R dist ans, [illegible] utile q̄ [illegible]
[illegible] p̄prij, sōd. a[illegible]
nq̄ ans. [illegible] sublata [illegible] p̄ne-
gate, n̄ [illegible] utej p̄prij, et in [illegible]
[illegible] utile: q° [illegible] ē p̄ā [illegible] utile. R
dato mi nq̄ cons̄, q̄a et [illegible] p̄ā in [illegible]